

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 887/23
31.8.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судије Милимира Лукића, председника већа, судија Оливере Анђелковић и Маје Илић, чланова већа, уз учешће вишег саветника Јелене Савић, записничара, у кривичном поступку против **окривљеног АА**, због кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 Кривичног законика (КЗ) у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ, одлучујући о жалби браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јовановића, изјављеној против пресуде Основног суда у Великој Плани К.бр.455/22 од 25.05.2023. године, у седници већа одржаној у смислу одредбе члана 447 став 2 Законика о кривичном поступку (ЗКП), дана 31.08.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јовановића и пресуда Основног суда у Великој Плани К.бр.455/22 од 25.05.2023. године, се **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани К.бр.455/22 од 25.05.2023. године окривљени АА је оглашен кривим да је извршио кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 КЗ у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ те га је суд применом наведених законских прописа и чланова 4, 42, 45 и 54 КЗ и члана 424 ЗКП осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју казну ће окривљени издржати по правноснажности ове пресуде. Истовремено, наведеном пресудом а на основу одредбе члана 45 став 3 и 4 КЗ суд је одредио да ће се казна затвора извршити тако што ће је окривљени АА издржавати у просторијама у којима станује у ..., улица ..., без примене мере електронског надзора. Истовремено наведеном пресудом одређено је да окривљени не сме напуштати просторије у којима станује, осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак

казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора. На основу одредбе члана 63 КЗ окривљеном АА се у изречену казну затвора урачунава и време од 09.08.2021. године до 10.08.2021. године у ком периоду је био лишен слободe у вези са кривичним делом који је предмет поступка. На основу одредбе члана 86 КЗ према окривљеном АА изречена је и мера безбедности забрана управљања моторним возилом "Ц" категорије у трајању од 1 (једне) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне не урачунава у време трајања ове мере. Окривљени је побијаном пресудом обавезан да на име трошкова кривичног поступка плати и то: суду на име паушала новчани износ од 5.000,00 динара, на име трошкова кривичног поступка новчани износ од 52.250,00 динара, те да оштећенима ББ и ВВ накнади новчани износ од по 43.312,50 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. Окривљени АА је наведеном пресудом обавезан да исплати ОЈТ Велика Плана трошкове настале пред Основним јавним тужилаштвом Велика Плана у укупном износу од 233.921,00 динара, у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења. На основу одредбе члана 258 ЗКП оштећени ББ и ВВ упућени су на парницу ради остваривања имовинско-правног захтева.

Против наведене пресуде, жалбу је благовремено изјавио бранилац окривљеног АА, адвокат Зоран Јовановић због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битне повреде одредаба кривичног поступка и због повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд у Београду усвоји жалбу и укине ожалбену пресуду те спис предмета врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Јавни тужилац Апелационог јавног тужилаштва у Београду је у поднеску Ктж.бр.959/23 од 04.08.2023. године, предложио да Апелациони суд у Београду одбије као неосновану жалбу браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јовановића, изјављену против пресуде Основног суда у Великој Плани К.бр.455/22 од 25.05.2023. године и исту потврди у целости.

Апелациони суд у Београду је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 став 2 ЗКП, у одсуству уредно обавештеног јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, па је размотривши списе предмета заједно са побијаном пресудом коју је испитао у смислу одредбе члана 451 став 1 ЗКП, у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у жалби, те је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и предлог јавног тужиоца Апелационог јавног тужилаштва у Београду, нашао:

-жалба је неоснована.

Жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јовановића првостепена пресуда се побија због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 11 ЗКП, тако што се истиче да је изрека пресуде неразумљива јер се из исте не може закључити којом се брзином кретало возило окривљеног, спорном приликом, па је нејасно како возач није прилагодио брзину кретања свог возила, уколико није утврђена брзина кретања возила окривљеног у време предметне саобраћајне незгоде.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи браниоца окривљеног су неосновани, јер је изрека побијане пресуде јасна и иста садржи сва битна обележја бића кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ, односно из изреке се јасно види да је окривљени АА, управљајући теретним возилом марке “Ivesco Dailly”, рег.ознака ... поступио супротној бланкетној норми из члана 99 став 3 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, при чему је у изреци првостепене пресуде наведен детаљан опис радње извршења кривичног дела за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, и то начин кретања возила којим је управљао окривљени, саобраћајни пропуст који је као учесник у саобраћају учинио, те узрочно-последична веза између противправног понашања окривљеног и наступеле последице – смрти оштећеног ГГ.

Побијајући првостепену пресуду због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, жалбом браниоца окривљеног оспорава се оцена суда о изведеним доказима, тако што бранилац у изјављеној жалби износи сопствену анализу изведених доказа, другачије од оне коју је дао првостепени суд у образложењу побијане пресуде, а с тим увези оспоравају се чињенични и правни закључци првостепеног суда да је окривљени АА извршио кривично дело за које је оглашен кривим првостепеном пресудом.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, изнети жалбени наводи су неосновани, с обзиром да је првостепени суд чињенично стање у односу на кривично дело тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 КЗ у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ, ближе описано у изреци побијане пресуде, правилно и потпуно утврдио на основу одбране окривљеног АА, те исказа оштећених ББ и ВВ испитаних у својству сведока, као и на основу писаних доказа изведених у доказном поступку и то писаног налаза и мишљења вештака медицинске струке др Миомира Кражића од 26.10.2021. године, писаног налаза и мишљења судских вештака Института Саобраћајног факултета у Београду из јуна 2022. године и др., које доказе је првостепени суд ценио како појединачно, тако и у међусобној повезаности и у склопу одбране окривљеног, дајући јасне и аргументоване разлоге из којих је прихватио одбрану окривљеног, исказе оштећених, те писане доказе изведене у доказном поступку и налазе и мишљење судских вештака.

Наиме, из одбране окривљеног АА, те писаних доказа сачињених на лицу места, који представљају објективне показатеље лица места, и то записника о увиђају лица места, фотографија сачињених на лицу места, из фотодокументације, а које су представљале основ за израду налаза и мишљења судских вештака саобраћајне струке Института Саобраћајног факултета у Београду из јуна месеца 2022. године, правилно је првостепени суд утврдио: да се саобраћајна незгода догодила 09.08.2021. године око 09,00 часова, у ..., у Улици ... из смера ..., према ..., код кућног броја ..., тако што је теретно возило марке “Ivesco Dailly”, рег.ознака ..., којим је управљао окривљени, десним бочним ретровизором ударило оштећеног ГГ који се кретао пешачким прелазом, тако што је већ ступио на пешачки прелаз; да је услед задобијеног ударца у пределу леве стране главе, оштећени пао на коловоз и том приликом задобио повреде опасне по живот у виду дифузног, трауматског нагњечења можданог ткива са крварењем у левом чеоном пределу можданог паренхима и са трауматским

субарахноидалном хеморагијом, прелом крова лобање, прелом леве чеоне кости, обострани прелом горње вилице, прелом леве јагодичне кости, прелом носне кости са дислокацијом преломљених коштаних фрагмената и са периокуларним и палпембралним крварењима, прелом унутрашњег коштаног зида орбите, прелом крова леве орбите, прелом тела седмог вратног кичменог пршљена са дислокацијом, прелом ламине петог вратног кичменог пршљена, прелом тела другог торакалног пршљења са дислокацијом, многобројне преломе од четвртог до петог ребра са леве стране грудног коша, *hematorneumoyhorax laterix sinstri emphysema subcutaneum lateris sinistri massiva*, од којих повреда је оштећени преминуо дана 29.8.2021.године, а у погледу којих повреда се изјаснио судски вештак медицинске струке др Миомир Кражић у свом налазу у мишљењу, и то како у погледу врсте, тако и у погледу тежине и механизма настанка истих, као и о узрочно - последичној вези између оствареног контакта возила окривљеног са телом оштећеног спорном приликом и смртном последицом која је код оштећеног наступила дана 29.8.2021.године, о чему је првостепени суд дао јасне и довољне разлоге у образложењу побијане пресуде.

Надаље, по оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд имајући у виду наводе из одбране окривљеног, ценио и прихватио и налаз и мишљење комисије судских вештака Института Саобраћајног факултета у Београду из ког произлази да се не може искључити да се саобраћајна незгода догодила приближно на половини пешачког прелаза, те да је у таквим околностима настанка незгоде, а без обзира на позиције израчунате у временско - просторној анализи, возач комбија имао могућност благовременог уочавања обележеног и означеног пешачког прелаза, а тиме и разлоге да управља комбијем на начин да пешаку омогући безбедан прелаз коловоза преко обележеног пешачког прелаза, благовременим заустављањем комбија пре пешачког прелаза. При наведеном, судски вештаци саобраћајне струке су у писаном налазу и мишљењу Института Саобраћајног факултета у Београду из јуна месеца 2022.године, навели да саобраћајно - техничким вештачењем није могуће поуздано и прецизно утврдити брзину и тачно место судара комбија и пешака.

Међутим, по оцени Апелационог суда у Београду, а насупрот жалбеним наводима браниоца окривљеног АА, адвоката Зорана Јовановића, брзина кретања возила којим је спорном приликом управљао окривљени, у смислу квантитативног одређења исте, а што није било могуће прецизно утврдити саобраћајно - техничким вештачењем, без значаја је на другачију одлуку суда у овој кривично - правној ствари.

Ово из разлога јер је окривљени АА, а на основу доказа изведених у доказном поступку, те чињеница утврђених изведеним доказима, оглашен кривим за извршење кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 КЗ у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ, проузроковано кршењем бланкетне норме из члана 99 став 3 Закона о безбедности саобраћаја на путевима, јер је као возач теретног возила "Iveco – Dailly", рег.ознака ..., спорном приликом, доласком до пешачког прелаза код кућног броја ..., Улице ..., из смера ... према ..., пропустио да брзину возила прилагоди, тако да у свакој ситуацији коју види или има разлога да предвиди може безбедно да пропусти пешака који је већ ступио на пешачки прелаз. Дакле, имајући у виду наведено, тачна брзина кретања возила окривљеног у време извршења кривичног дела је ирелевантна, будући да је правилно првостепени

суд, ценећи све околности конкретног случаја, из изведених доказа, утврдио да којом год брзином да се окривљени кретао својим возилом, иста није била прилагођена датој ситуацији у којој је окривљени имао могућност да види или имао разлога да предвиди и да безбедно пропусти пешака који је већ ступио на пешачки прелаз.

Имајући у виду да објективни разлози немогућавања безбедног преласка коловоза пешаку од стране возача комбија, као и разлози небезбедног настављања преласка коловоза од стране пешака нису утврђени из постојећих доказа у списима предмета, односно чињеница утврђених њихових извођењем, и исти нису предмет саобраћајно - техничког вештачења, а при постојећем стању ствари, неосновано се жалбом браниоца окривљеног указује на могуће, односно претпостављене ситуације које одбрана у изјављеној жалби анализира, а из којих произлази могућа одговорност пешака у проузроковању предметне саобраћајне незгоде.

Надаље, имајући у виду да су оштећени ББ и оштећени ВВ, синови сада пок.оштећеног ГГ, испитани као сведоци, у својим исказима били изричитии да њихов отац није конзумирао алкохол, нити је пак одбрана у доказном поступку у току кривичног поступка, евентуално предложила било који доказ који би говорио у прилог супротном, неосновано се жалбом браниоца окривљеног доводи у сумњу и могућа алкохолисаност оштећеног и истиче околност да оштећени није алкотестиран.

Дакле, на правилно и потпуно утврђено чињенично стање, првостепени суд је правилно применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљеног АА стичу сва битна обележја бића кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 КЗ у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ, на начин ближе описан у изреци пресуде, правилно закључивши да је окривљени предметно кривично дело извршио у стању урачунљивости, свестан да је његово дело забрањено, при чему је у односу на угрожавање јавног саобраћаја као и у односу на тежу последицу поступао са свесним нехатом, јер је био свестан да тиме што управља возилом супротно одредби члана 99 став 3 Закона о безбедности саобраћаја на путевима на начин описан у изреци пресуде може да угрози јавни саобраћај, али је олако држао да до тога неће доћи или да ће то моћи спречити, док је у односу на тежу последицу поступао такође са свесним нехатом, јер је био свестан да таквим поступањем у саобраћају може наступити тежа последица у виду смрти учесника у саобраћају, на начин описан у изреци првостепене пресуде, али је и у односу на тежу последицу олако држао да до тога неће доћи или да ће то моћи спречити.

Испитујући првостепену пресуду у делу одлуке о кривичној санкцији, поводом жалбе браниоца окривљеног, а у смислу члана 451 ЗКП, Апелациони суд у Београду је нашао да је у конкретног случају кривична санкција правилно одабрана, а њена висина правилно одмерена.

Наиме, по оцени Апелационог суда у Београду, правилно је првостепени суд имао у виду све околности прописане у члану 54 КЗ, а које су од значаја на избор врсте и одмеравање висине кривичне санкције, те је од олакшавајућих околности на страни окривљеног имао у виду и ценио да је окривљени признао извршење кривичног дела, као и његове личне и породичне прилике, коректно држање пред судом као и

неосуђиваност окривљеног, док отежавајућих околности није нашао, те је правилно првостепени суд, ценећи и друштвену опасности дела и степен кривице за извршено кривично дело, окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, коју ће окривљени издржавати у просторијама у којима станује у ..., ..., ул....., без примене електронског надзора, под условима и на начин како је то ближе одређено у изреци првостепене пресуде, а у коју казну му се сходно члану 63 КЗ урачунава и време проведено у задржавању од 09.08.2021. године до 10.08.2021. године.

По оцени Апелационог суда у Београду, казна затвора у наведеном трајању на коју је окривљени осуђен, сразмерна је тежини извршеног кривичног дела и степену кривице окривљеног и иста је нужна, али и довољна за постизање сврхе кажњавања из члана 42 КЗ, а у оквиру опште сврхе изрицања кривичних санкција из члана 4 став 2 КЗ.

По оцени Апелационог суда у Београду, првостепени суд је свим олакшавајућим околностима а у одсуству отежавајућих на страни окривљеног дао адекватан значај, при чему се жалбеним наводима браниоца окривљеног не указује на постојање других околности које би евентуално исходовале изрицање блаже казне.

Имајући у виду да је окривљени АА оглашен кривим због извршења кривичног дела тешко дело против безбедности јавног саобраћаја из члана 297 став 4 КЗ у вези члана 289 став 3 у вези става 1 КЗ, за које кривично дело је у ставу 5. прописано обавезно изрицање мере безбедности забране управљања моторним возилом, правилно је по оцени овог суда поступио првостепени суд када је окривљеном на основу члана 86 КЗ изрекао и меру безбедности забране управљања моторним возилом “Ц” категорије у трајању од 1 (једне) године, рачунајући од дана правноснажности пресуде, с тим да се време проведено на издржавању казне не урачунава у време трајања ове мере. Доносећи овакву одлуку, првостепени суд је имао у виду врсту кривичног дела, тежину наступеле последице и све околности конкретног случаја, правилно налазећи да је опасно да окривљени у временском периоду од једне године, управља моторним возилом наведене категорије.

Такође, правилно је првостепени суд имао у виду и ценио све трошкове настале током овог кривичног поступка, индивидуално одређене, те је окривљеног, ценећи са друге стране и његове личне и имовинске прилике и то да је неожењен, без деце, дакле нема законом установљену обавезу издржавања трећег лица, остварује месечну зараду од око 41.000,00 динара радом у кладионици, обавезао на плаћање трошкова поступка, као у изреци првостепене пресуде, налазећи да тиме неће бити доведена у питање егзистенција окривљеног, о чему је првостепени суд у образложењу побијане пресуде, дао јасне и аргументоване разлоге, које у потпуности прихвата и овај суд, као другостепени.

Сходно наведеном, а на основу одредбе члана 457 ЗКП, Апелациони суд у Београду је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар – саветник
Јелена Савић,с.р.

Председник већа-судија
Милимир Лукић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић